

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De reliquis Ordinibus qui sub regula S. P. N. Benedicti militare noscuntur.
cap. LXXI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Orationem, de Landibus trium Philosophiæ facultatum & legum Pontificiarum, & Cæsarearum præstata, cum Patrensi ad LL. studiosos, excusam ibidem 1585. in quarto.

Domnus Matthias Alberti Florentinus, Monachus Oliuetanus qui etiam nunc, ut puto, in uiuis est, scripsit Sermone Italico.

Institutionem Canonicam, in qua summarie describuntur Sanctæ Ecclesiæ leges, Summorum Pontif. Ordinationes, & Sacrorum Conciliorum constitutiones: quæ excusa est Venetijs apud Bologninum Zalterium anno 1571. in quarto.

Domus Nicolaus Oddus Patavinus, Monachus Oliuetanus, poeta, orator, & Græca & Latina lingua doctus, necnon Philosophiæ in suis Monasterijs professor, cuius familiaritate aliquoties non modicum delectatus fui, scripsit nonnulla opuscula quæ nondum in lucem prodierunt, & publicauit Aetnæ topographiam Antonij Philothei de Homodeis Siculi. excusa Venetijs per Muschium an. 1591. in quarto. &

F. Carolus Billeum Siculum Franciscanum, de secundarum intentionum natura, ad Sixtum V. Pontif. Max. excus. Venetijs 1589. in octauo.

De reliquis Ordinibus, qui sub Regula S. P. N. Benedicti militare dicuntur. Cap. LXXI.

H sunt Ordines, qui sub Regula & Magisterio Sanctissimi P. N. Benedicti, hodie etiam militare noscuntur. Enumerantur tamen a Ioanne Tritemio de Vir. Ill. Ord. S. Ben. lib. 1. c. 3. multo plures, ut Carthusiensis; S. Vuillelmi, Sclanorum; S. Ambrosij, Vallis Scholarium: de S. Burga Vidua: S. Pauli primi Eremitæ: & Fontis Ebrandi: item, Ordines, Speculantis: Siluestrinorum: Scotorum, & Grandimontensis. S. d. hi omnes maiori ex parte aut alterius Regulae probantur esse, aut certè Reformationes Ordinum potius, quam Ordines noui.

Carthusiensis enim Ordo, suis Statutis particularibus pro Regula contentus, nullius quatuor Regularum ab Ecclesia approbatarum, disciplinam sequitur, ut rectè docet ex aliorum sententia Bartholomæus Cassanæus, parte quarta Catalogi gloriæ mundi, consideratione 62.

Ordines S. Vuilelmi Sancti Ambrosii, & Vallis Scholarium Regulam Sancti Augustini sequuntur, ut uidere est apud suppl. chronol. libro 12. F. Paulum Motigiam de orig. relig. ca. 45. & Genebrardum chronol. libro 4. in Honotio Papa III. & Hieronymum Pauli Barcinonensem in prouinciali omnium Ecclesiarum.

Ordo Sancti Pauli primi Eremitæ à quodam Eusebio Strigoniense in Monasterio Sancti Iacobi Patachii, anno Domini 1215. in Regno Hungariæ inceptus, & à Paulo Episcopo Vesprinensi, à quo postea denominationem Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ accepit, quibusdam particularibus institutis erectus anno 1263. ut Trittemio placet, Regulæ S. P. N. Benedicti primum subiucuit, sed unde occasionem erroris acceperit iam diximus in annotationibus ad Fratrem Georgium unicum Cardinalem Montis Oliuerti: & ideo hic repetere non est necesse: Regulam Sancti Augustini huius Ordinis Patres sequi, asserunt cum alii, tum etiam Hieronymus Pauli in prouinciali omnium Ecclesiarum.

Ordines Sclanorum, & S. Burgæ Viduæ, qui sint, quemque ritum sequantur, aut à quibus instituti, hæcenus mihi ignotum: & ideo si quis Trittemium sequi uoluerit, placet.

Ordo Fontis Ebrandi, sub Regula quidem Diui P. N. Benedicti institutus dicitur, ut refert Gul. Neubrigenfis, de rebus Aug. libr. 1. cap. 15. anno circiter Domini 1140. & Hier. Pauli in prouinciali omnium Ecclesiarum, sic inquit.

Ordo Fontis Ebrandi, sub Regula Sancti Benedicti, institutus est in partibus Sueffionum in Gallia, ubi præcipua Ordinis istius cœnobita constituta sunt, ut reperi in quodam libro doctissimi uiri Pauli Ramusii Veneti, in quo manu sua sic scriptum erat: De monialibus Fontis Eberardi, item num fontis Eberardi Regula, sit Benedictini Ordinis, an alterius, uideto in pagina Taxæ, omnium Episcopatum, Archiepiscopatum, ac Abbatiarum Gallia, ibi ad Sueffiones. Hæc ibi. Protulit hic Ordo diuersis temporibus nonnullos uiros scientia, & doctrina clarissimos, inter quos unus fuit,

Frater Gabriel du Puy Herbault, id est, Putei herbaldi, uir utraque lingua, Græca, scilicet & Latina doctissimus, & linguæ Gallicæ, alter Tullius: qui floruit anno Domini 1560. & scripsit lingua Gallica.

Expositiones, & exhortationes super Epistolas, & Euangelia quadragesimæ, Tomos octo: quorum octauus in octo diuiditur partes: impressæ Parisiis, per Ioannem de Roiguy,

guy, annis 1574. & 1576.

Transfuit item totum Psalterium paraphrasticè in Gallicam linguam: Excus. Parisiis, anno 1573. In sexdecim.

Et alia nonnulla edidit, quæ nondum uidere potui. Quo colore amiciantur adhuc minimè rescire potui.

Ordines autem quos dicit Specuensis, & Grandimontensis reformationes Monachorum fuerint, non noui Ordines, ut suo loco dicemus. Siluestrinorum item Ordo, uti superius diximus, reformatio fuit Ordinis Vallis Umbrosæ, & quibusdam tantum ceremoniis à Monachis Vallis Umbrosæ discretus est.

Ordo uerò Scotorum à reliquo Monachorum Nigrorum Ordine distinctus non est, nam sunt quedam particularia Monasteria per Germaniam, quæ alios ad professionem non admittunt, quam Scotos, inter quæ erant Monasteria Sancti Pantaleonis Colonix, aliud quoque Scotorum Viennæ Austriæ, & alia alibi. Hoc igitur personarum delectu excepto, in reliquis scilicet uestitu, uictu, & ceremoniis, Nigrorum normam sequuntur.

Feruntur, & tres alii Ordines Regulam S. P. N. Benedicti sequi, uel saltem olim sequutos fuisse, quorum primus est Ordo Præmonstratensium institutus à Sancto Norberto, natione Colonienfi, & Monacho Sigeborgenfi, Ordinis Sancti Benedicti, circa annum Domini 1119. ut auctores sunt Frater Iacobus Philippus in Supplemento chron. libro duodecimo sic inquit. Anno 1119. Ordo Præmonstratensis sub D. Benedicti Regula, hoc anno in Laudunensi Diocesi, sub quodam Nothoberto nomine, patria Colonienfi, initium sumpsit: & Marcus Guazzus in Historia sua vulgari, his uerbis: *L'anno mille cento venti dopò il parto della Vergine, nella Diocesi Laudunense, hebbe principio l'Ordine Premonstratense, sotto la Regola di Santo Benedetto, da un Santo Padre, chiamato Nothoberto, nato nella Città di Colonia*: Duo quoque Hispani, scilicet Frater Ioannes de Piueda, Ordinis Sancti Francisci, in Monarchia Ecclesiastica, libro 22. capitulo 22. §. 6. & D. Gonsaluus de Illecas Abbas S. Fromæ in Historia Pontificali, libro quinto, capitulo uigesimo, in fine, talibus Hispanicis uerbis: *En estos dias tuuo su origen la Orden de los Monjes de Premoste, cuyo fundador fue un Sancto Religioso llamado Northberto. Al principio guardaron la Regla de Sant Benito, y despues tomaron la de Sant Augustin*. Ex his igitur testimoniis manifestum est huius Religionis Patres primum sub Regula Diui Benedicti institutos fuisse, etsi illam hodie non obseruent, sed Sancti Augustini,

gustini, quam sibi postmodum assumpserunt, sed quo tempore hæc permutatio facta sit, adhuc non reperi. Fuit deinde Sanctus Norbertus Archiepiscopus Magdeburgensis XV. creatus ann. 1126. & ea potestatem exercuit annos octo, ac miraculis clarus. Obijt anno 1134. die 6. Iunii.

Secundus, est Ordo Sancti Gilberti de Sempingham, siue Gilbertinorum, fundatus ab ipso S. Gilberto in Anglia in Episcopatu Lincolnienſi, anno Domini circiter 1148. & approbatus ab Eugenio Papa III. Puto tamen, quod iam à multis annis ex toto defecerit. Agit de eiusdem institutione Gulielmus Neubrigenſis, de reb. Aug. lib. 1. cap. 16. & nos fusius sumus profecuti in subsequenſibus in annotationibus Martyrologij nostri ad diem 4. Februarij, quo die eiusdem S. Gilberti celebritas agitur: ad illum ergo locum curiosum Lectorem remittimus.

Tertius, est Ordo Monachorum Eremitarum Sancti Hieronymi, de quorum institutione sic loquitur Hieronymus Pauli Barcononensis, in prouinciali omnium Ecclesiarum: Ordo Monachorum Eremitarum Sancti Hieronymi, erectus per Martinum V. & sunt Monachi Monasteriorum in Hispania, & habent Priores, & sunt pauca Monasteria, Ordinis Sancti Benedicti Cœlestinorum nuncupati. Hæc Hieronymus. Arbitror autem huiusmodi Monachos, eos esse qui instituti sunt à Lupo de Olmeto Hispano, & Romæ demorantur in Ecclesia Sancti Alexij, qui in nullo ferè à nobis differunt in habitu, nisi in colore: uestiuntur enim fuluo, & albo, tunica scilicet candida, & scapulario, ac cuculla Monastica fuluis, siue tanetis: sed cum dicat F. Paulus Morigia, cap. 42. de orig. relig. eosdem sub particularibus institutis ex scriptis Diui Hieronymi excerptis; militare, hanc meam opinionem certam esse non affirmo, cum præter ea, quæ Hieronymus Pauli refert, apud neminem alium quicquam de hoc Ordine legerim. His igitur paucis de fundatoribus Ordinum Spiritualium prælibatis, restat ut ad militares Ordines explicandos accedamus.

De

Iulius